

ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ

ASUL
ROGEAN

Органъ на
то малцинство
Ромъния

АБОНАМЕНТЪ
За една година . . . 300 лей
За 6 месеца . . . 160 „
Адресъ: Glasul Dobrogean
str. Pr. Elisabeta 4 Bazargic

АЛЕКСАНДРОВА

Е СВЕТИ ГОДИШНИИ

етъ и деветъ го-
единъ месецъ ни
отъ страшната
епопея на годи-
когато българ-
народъ изяви съ-
тъ до тогава ен-
и свърхподемъ
и за свободенъ
и животъ и прав-

а Априлска епо-
то роди хиляди
и безименни мж-
герои — съ души
кани!

торима по своето
е и сийностъ епо-
кървавъ народенъ
нкъ!

нителна буря въ
неснитъ борби
и съвсемъ младъ
и решителенъ за-
и исторически
и на единъ мно-
алъ народъ!..

ъ Бенковски, или
Каблешковъ, или
Пѣтлешковъ и мно-
столицитъ тѣхни
и по душа и сжд-
чки носиха едно
о сърдце въ гърди-
всички имаха е-
младъ животъ, кой-
несоха въ жертва
ободата!

20 май (ст. ст.) —
та кървава 1876 го-
млади момци, подъ
дството на най-пла-
ия и буенъ синъ на
ритъ — Хр. Ботевъ,
оха и умрѣха за зе-
си. Обагриха свеж-
литъ цвѣтове на
итъ съ кръвта си,
иха мжченическитъ
ости на Врачанския
анъ! Каква рѣдка го-
остъ да умратъ за
ството си е палѣла
родушевлявала души-
тия самоотвержени
ежи, когато сж вър-
подъ лжчитъ на
щото слънце по ду-
нитъ полета! И как-
ежко разочарование
рѣвало да изпита
одата, човѣка и пое-
голъмата съвѣсть и
еликото сърдце, Хр-
въ, когато селянитъ
почнали да бѣгатъ
тѣхъ като отъ чума?
о ли чувствувалъ
въ, когато е писалъ

за мотото на
една отъ
своитъ ста-
тии думитъ
на Меркан-
т и н и:
„Намъ ка-
заха, че тѣ
сж разбой-
ници, излѣз-
ли отъ свои-
тѣ вертепи,
но тѣ нищо
не взеха,
ни то даже
парче хлѣбъ
само едно:
дошли сме
да умремъ
за земята
си!“ —? Да-
ли не е мис-
лилъ засво-
я собственъ
край, като е
предричалъ
една сждба
— за себе
си и за дру-
гаритъ си?

Само пет-
десетъ и де-
ветъ години сж изтекли
отъ деня, когато гениал-
ния Ботевъ издѣхна на
една отъ камениститъ чу-
ки — „тамъ горе на бал-
кана“ —! Само петдесетъ
и деветъ! Не е ли странно
и чудатото? Като да сж из-
минали не петдесетъ и
деветъ, а вѣкове, тѣй чуж-
до и далечно е нашето
грубо егоистично време
на онова героично време,
време на високъ идеали-
зъмъ и саможертви.

Върху издигнатитъ бе-
силки на мжченицитъ,
върху пролѣтата кръвъ
на убититъ презъ ония
страховито-мрачни дни се
изгради свободата! Защо-
то, за да се почне Осво-
бодителната война презъ
1877 г. срещу деспотизъ-
ма на кървавия тиранинъ-
турчинъ, за да се обърне
погледа къмъ България на
всичко честно и съвѣстно,
що живѣеше тогава въ
културна Европа, бѣ необ-
ходимъ великия потръсъ

на Сръдногорнето, Вра-
чанскитъ престрелки, кър-
вавата Баташка свадба
и терзана Перушица! Бѣ
нуженъ преди всичко
възторжно-великанския
духъ на единъ Василь
Левски, на единъ Христо
Ботевъ! И по искането на
една странна и велика сж-
дба измжчената земя ро-
ди такива синове, които
днесъ оправдаватъ жи-
вота ѝ, като ѝ дариха
безсмъртие!

— Нашиятъ нещастенъ
народъ нѣма камара, нѣма
трибуна, отдето да изка-
же своята воля, своитъ
нужди и своитъ теглила.

Единственото негово сръ-
дство въ това отношение
се явява неговата журна-
листика.

ХР. БОТЙОВЪ

Букурещъ, 7 XII 1874
в. „Знаме“ Бр. I. г. I

Малко безгрижие!

Отъ гр. Стрехая съобща-
ватъ за единъ феноменаленъ
случай, — тѣй го наричатъ
вестникаритъ — а именно: ед-
на майка родила едно дете съ
три ржце. Детето-феноменъ се
радвало на отлично здраве.

Нищо чудно! Напротивъ,
трѣбва да се радваме, че при-
родата се нагажда къмъ жи-
вота и бърза да ни подмогне
съ гигантски крачки. Какво
става днесъ съ две ржце?...
Да, хората съ по-дългитъ рж-
це пакъ направиха нѣщо, но
това не задоволя човѣка. Кж-
де да имашъ три ржце, па
свободно да се разпашашъ, съ
дветъ да крадешъ, съ едната
да работишъ и тогава чакъ
чудеса ще направишъ!

Христо Ботевъ, когато ми-
нѣлъ Дунава и се опжилъ

съ четата си къмъ Балкана,
видѣлъ единъ старецъ да па-
се многобройно стадо овце.
Изпраша единъ четникъ, съ
молба да иска нѣколко агне-
та за четницитъ. Но четни-
кътъ се върналъ празенъ.

— Не дава, войводо!
— Ами ти, какво му каза.
— Казахъ му, че дойдохме
да го освободимъ отъ турци-
тѣ и че той отъ сега ната-
тъкъ може да се радва на
свобода...
— Какво ти отвърна той?
— Каза ми: едно агне—е-
динъ алтънъ. Безъ пари нищо
не дава!..

Тежко въздѣхналъ пѣвецътъ
на свободата и промѣвилъ:
— И ние отиваме да времъ
за този народъ! — и запла-
калъ.

Ботевъ умрѣ. Дѣдото и дѣ-
довцитъ още живѣятъ..

Старитъ и младитъ

ПРЕДАТЕЛСТВО И ПОДКРЕПА

Когато четата на Ботева
успѣва следъ нѣколко сра-
жения съ присрещналия я
башибозукъ да се добере
до недрата на Врачанския
Балканъ, поисква отъ единъ
българинъ, възрастния ов-
чаръ Димитъръ Мазната [ро-
дилъ се съ името си!] да ѝ
продаде нѣколко агнета.

Овчара дава агнетата, но
понеже Ботевъ е билъ за-
етъ съ изучаване на мѣст-
ността, овчара се прибли-
жилъ и настойчиво му ка-
залъ:

— Господине, по-скоро
ми бройте паритъ! Азъ не
съмъ айлъкчия като васъ!

Съ задушена злоба, съ
помраченъ погледъ и сра-
зена душа отъ устата на
войводата се откъсва теж-
ката присжда, която о щ е
гнѣти поколения български
народъ:

— И азъ съмъ дошелъ
народъ да освобождавамъ
— стадо! — и хвърля ше-
па злато на овчара.

Но не било до златото
само на тоя уви... българ-
ринъ. Овчара е зналъ как-
ва опасностъ дебне четата,
нему е било известно, че
турци и татари пѣплятъ о-
коло Веслецъ, но не е съоб-
щилъ това на Ботева. Ако
го е направилъ щѣше да
спаси двеста скъпи човѣш-

ки животи, щѣше да спаси
четата на едно българско
племе. Може би, щѣше и
започното дѣло на Ботевъ
да има друга сждба!

Онова, обаче, което дър-
тия Димитъръ Мазната [не
е ли по-добре Мазника?] не
е сторилъ, направило го
едно 15 годишно д е т е .
Следъ като овчара се мах-
налъ, едно младо селянче
дотърчава запахтѣно до
четницитъ и имъ съобщава,
че турски аскеръ е навля-
залъ въ Балкана и се про-
мъква изъ горичкитъ.

Ботевъ целува детето по
челото.

Тази целувка е била по-
следната, която сж дали
устнитъ на най-великия бъл-
гаринъ.

Тази целувка е свещения
заветъ къмъ българската
младежъ, единствената на-
дежда, единственото опова-
ние въ тежки дни и черни
изпитания за българското
племе!

Нашиятъ народъ има
нужда не само отъ разумъ
и логика, а най-вече отъ
ентузиазмъ, вдѣхновение и
огнь.

ХР. БОТЙОВЪ,
в. Дума 10 юний 1871

ВЪ ПАМЯТЬ НА БОТЕВА

[По случай годишнината отъ героичната му смъртъ]

Щастливъ е онзи народъ, който въ своето историческо движение е ималъ вождове и борци — въплотители на неговитѣ идеали. Тѣ сж свѣтлиятъ сѣлъбъ, който ржководи единъ народъ презъ примедията на историческия пътъ. Тѣ сж онова слънце, около което се движатъ и отъ което черпятъ подкрепителна сила народнитѣ труженици.

Както всички народи, тъй и българскиятъ народъ има подобни исторически представители. И наистина — презъ замъгления небосклонъ на освободителната борба, оттатъкъ синура на робството, блѣстятъ като пламтещи факли самоотверженитѣ герои на свободата. Като буревестници, предусетили близка буря, тѣ пробѣгнаха по историческия друмъ и потжнаха въ покоя на миналото.

Подобно на метеори, тѣ озариха съ игрива лжкатушна ивица родното небе, освѣтиха съ силенъ блѣсъкъ колибата на роба и потжнаха. Но бурята се изви надъ робската земя и — както винаги — следъ нея засия лозурното небе на свободата.

Христо Ботевъ е фокуса въ тази епоха, магическиятъ центъръ, въ който сж събрани всички лжчи, всички духовни сили на епохата. Неговото име е едно знаме, подъ сѣнката на което има мѣсто само за истинския българинъ, въ душата на когото гори божествения пламъ на беззаветно родолюбие. Неговиятъ духъ е духътъ на свободата. И да не се забравя, че Ботевъ не е само сѣнка на миналото, не е само герой, който е безсмъртенъ въ съзнанието на българина. Не и не! — Ботевъ и днесъ

живѣе съ своята любовъ къмъ родината си, съ своята свѣщенна идея за свободата на отечеството си, съ копнежа да живѣе за братята си, да сложи главата си при първата стѣпка на родна земя. Неговиятъ подвигъ и жажда за служба къмъ родината трѣбва да бждатъ изворъ на вдъхновение и неугасимъ творчески огънь за всички ни.

Ботевъ е великъ поетъ. Всѣка дума отъ пѣснитѣ му е огнена капка; тя обогря загрубялата съвестъ и зове къмъ подвигъ на духа въ името на доброто, въ името на великата, всеотдайната любовъ къмъ ближния. Той е поетъ — художникъ.

Ботевъ е Херолдъ на единъ вѣченъ идеалъ. Тайната на неговото обаяние е въ идеалното съчетание на думи и дѣла.

Ботевъ е живъ примѣръ за носене страдалческия кръстъ къмъ народната голгота.

Ние добруджанскитѣ българи, лоялни и мирни граждани на Ромъния, въ която Ботевъ намѣри братски приемъ, бѣгайки отъ родната земя, дето го гнѣеха сивитѣ облаци на робския гнетъ, ние ромънскитѣ поданици отъ български произходъ, трѣбва да

бждемъ горди, че сме частъ отъ племето, което е откървило личности като Ботевъ.

Грипалъ

Букурещъ

Четете в-къ Добруджански гласъ

Букурещъ — люлката

на българскитѣ емигранти

Името на великия български поетъ и бунтовникъ, легендарниятъ пѣвецъ на чернитѣ мжки и тегла, Христо Ботевъ, е тѣсно свързано съ столицата на Ромъния, Букурещъ. Тоя свободенъ градъ, далечъ отъ поробената родина, е приютилъ съ хиляди изгнаници, забѣгнали отъ робията. Тамъ тѣ намирали желаната свобода, тамъ тѣ ковели освобождението на бащинията. Всички борци отъ предосвободителното движение въ своитѣ записки, писма и спомени, кривятъ въ сѣкровищницата на душата си скжпи и свидни

спомени за Букурещъ. Забѣгнали отъ отоманския гнетъ, тѣ дишатъ свободния въздухъ на голѣмия градъ и подготвятъ великиятъ день на общата радостъ.

Въ Букурещъ се печататъ вестници и се разпрачатъ по ширъ и на длъжъ и а вредъ кждето има българи. Въ Букурещъ Хр. Ботевъ написва своитѣ пламенни и безмъртни творения. Отъ тукъ се разпалва искрата, която по-после пламва и освѣтлява челото на мрачния Балканъ.

Букурещъ е билъ люлката на българскитѣ емигранти.

Ромъния-второто отечество

на Хр. Ботевъ

Въ тъмната епоха на предосвободението на България всички угнѣтени и по будни българи се стремѣли да минатъ въ „Влашко“ — свободната и гостоприемна земя оттатъкъ Дунава.

Тукъ е прекаралъ свидни младини Хр. Ботевъ, тукъ, вдъхновенъ отъ свободата на ромънския народъ е възпѣлъ мжката на брата робъ и копнѣлъ за свободата на Балкана. Дяконътъ Василъ Левски е кръстосвалъ цѣла България — Христо Ботевъ е странствувалъ въ всички градове и селища и посѣлъ семето на пробудата между българитѣ.

Въ Галацъ, Браила, Букурещъ той се скиталъ немилъ-недрагъ, говорилъ, проповѣдвалъ, тъй както може да се действува на

свободна земя и отъ разнитѣ крайдунавски градове приготвилъ своитѣ герои за славенъ подвигъ къмъ Вола.

Ромъния е второто отечество на Ботевъ, защото тукъ той живѣ, тукъ обезсмърти своето, тукъ той израстна надъ себе си и отъ тукъ развѣ знамето на свободата за свободата.

ДАВА СЕ ПОДЪ НАЕМЪ

ВЪ БАЗАРДЖИКЪ

ул. „Букурещъ“ № 31

1) Две стаи и една кухня

2) (въ сжщия дворъ)

стаи, кухня, салонъ, маза,

и клозетъ — нови постройки

Искать се условия за наемъ

къща.

Справка редакц.

Продаватъ се:

1) 3 ДЮКЯНА на ул. „Варулъ“ № 31 — 33 и ед безъ номеръ.

2) ЕДНО ЛОЗЕ около 2 дара, необработено въ лозята „Гази Баба“ — близко до внитѣ врата.

Справка

ХАЛИЛЪ РУЩИ

ул. „НягоеБасараба“

— Базарджикъ —

ПАСПОРТНИ ВИЗИ, вления и постѣпки министерствата и всички други инстанции, всѣкъ видъ търговски ржчки и покупки извър най-бърже и най-безукорнено НИКОЛА ОВЧАРОВЪ Бюро на улица „Принципале Михай № 6, подъ Пектурата.

— Базарджикъ —

Днесъ вестникъ Добруджански гласъ 6 ст

ЛОЗАРИ!
ЕВИНЪ ЧИСТЪ АНГЛИЙСКИ
синъ Камъкъ и рафия
 — ще намѣрите въ магазина на —
Драгни Костантиновъ
 Пиаца Пъчей № 3

Добруджански нощи...

ВЪ СЕЛО

— Утре заминавамъ за града. Ще престоя нѣколко дни, а може и цѣла седмица — до като ми изкаратъ новата рокля. И най-много се радвамъ, че ще ме оставятъ сама...

Пуста Анка, какъ умѣеше да се преструва и нагажда?

Говорѣше съ охота, говорѣше непрекъснато, нѣколко пжти повтори, дори натърти, че ще я оставятъ сама, и о крадешкомъ поглеждаше къмъ сбръчкалиятъ вежди и намръщенъ Динко, който се бѣ о-

прѣлъ на стената, хапѣше устни и бѣ втренчилъ погледъ въ една неопредѣлена точка.

— Е, разбрахъ де! Иди! Ще бждешъ сама, ще се находинъ и пакъ ще дойдешъ въ село.

Разбира се! Но искамъ да ти кажа, колко се радвамъ!..

Тя го дразнѣше. Искане да го дразни — както винаги. Но очитѣ й търсѣха неговитѣ. Тя искане да види въ тѣхъ раздуханиятъ отъ нея пламъкъ на невинната ревностъ, искане той да възроптае, да й каже

нѣщо противно, да се скаратъ и после — да се смѣятъ, както винаги. Затова тя непрестанно говорѣше, въртѣше се около него, обръщаше го по-добре да погледне въ очитѣ му, но този пжтъ Динко не й отвърна, не продума. Той мълчеше и отбѣгваше погледа й.

Чувствуваше близостъта й, чувствуваше дѣха й, искане му се да я грабне, да я повали на земята, но...

Една седмица въ града и сама? Той се страхуваше за нея и не искане дори да помисли за това. Болка свиваше сърдцето му и сякашъ нѣкой съ тежка ржка притискаше гърдитѣ му. Ала изведнажъ една мисълъ просия въ ума му и стана леко на дупната му: — ще иде и той въ гра-

да. Разбира се, това нѣма да й каже. Ще я изненада — въ града!..

— Е, и азъ се радвамъ, че ще идешъ въ града — развесели се той — радвамъ се, защото и ти се радвашъ, защото весело ти е. И добре ще бжде, Анке, знаешъ ли? Една седмица хората нѣма да ни говорятъ. Нали?..

Последва мълчание. Тоя я обърна къмъ себе си, но Анка нѣкакъ обидено, гледаше надолу. Сега тя замълча и се наирѣщи. Сега тя отбѣгваше неговия погледъ, но крадѣшкомъ очитѣ й търсѣха неговитѣ. Динко забеляза това и му стана още по-весело. Хвана я за ржката и я притегли до себе си.

— Искамъ да ти кажа Ан-

ке, колко се радвамъ и колко ме радва... твоята радостъ въ града!..

— Да — отговори тя укоръ — радвашъ се, защо толкова ме обичашъ, защо исканъ да си отида...

Динко олучи целъта. Той искане той — да види очитѣ й настълзени, тия невинни бави и пленителни очи, които горѣха сърдцето му и му прчиняваха безкрайна сладостъ мжка.

— Наистина, Анке защо вечеръ не бързашъ? Да мислинъ, че е рано?..

Това бѣше много. Заболъ право въ сърдцето. Почувствува, че краката й се покосиха и тя отдръпна ръцетаси.

Динко снѣеше. Нека почака (Следва въ 3-та страница)

ТЪРЖЕСТВЕНОТО

отпразднуване дена на св. св. Кирилъ и Методий въ Букурещъ

Букурещъ — Върни на радициитѣ на цѣлокупния български народъ, български живущи въ Букурещъ празнуваха и тая година на светитѣ братя Кирилъ и Методий на 24 май, голѣма тържественостъ едноименната българска църква и храмъ.

Въ отслужването на литургията взе участие и сиестренския свещеникъ, оцъ Козма Ив. Гергиевъ, който говори следъ литургията за значението и ролята, които имала за българския народъ славянската азбука въ ония тъмни времена.

Следъ литургията всички присутствуващи излъзоха двора на училището и присутстваха на молебна

въ двора бѣ построены зелени клоно и окитени съ цвѣта и български ромънски знамена, голѣмъ павилионъ, въ който отслужи молебна. Следъ молебна букурещкиятъ български свѣщеникъ въ плно вдъхновена и трогателна речъ подчерта голѣмото историческо значение

праздника въ миналото, стоящото и най-вече за бъдещето на обединения български народъ въ младата нова България.

Говори и директора на училището, г. Ременковъ, който пакъ описа по-важните дати изъ живота на голѣмата родолюбиви солунски братя, св. св. Кирилъ и Методий.

Следва програма отъ нови номера и декламации изпълнени отъ възпитанциитѣ на българското училище.

Както на литургията, така и на молебна присъстваха: г. Шоповъ, управляващия българската ле-

гация; г. полковникъ Ганевъ, воененъ аташе; цѣлия персоналъ на българската царска легация, голѣмъ брой гражданство, гости и студенти.

Следъ програмата, подъ звуцитѣ на музиката въ двора на училището се извиha кръжни хора и ржченици, които продължиха до 9 ч. вечерята.

Вечерята сжщия денъ, въ салона на училището се даде концертъ и забава съ участието на българскитѣ студенти и хора имъ подъ диригентството на учителя по музика, г. Б. Христовъ.

Хорътъ на студентитѣ направи силно впечатление и бѣха изкарани на бисъ нѣколко пжти.

Г-жа Чауова — соло цигулка, доказа че е виртуозка на лжка, като повече отъ единъ часъ прикова напълно вниманието на всички.

Хумореската бѣ сполучливо изпълнена отъ Г. Минчевъ. Сполучливо бѣ и концертното рисуване на г. Сл. Василевъ.

На края се изнесе едноактната весела комедия „Недоразумение“, съ участието на: г. г. Т. Добревъ, Г. Язаджиевъ, Г. Памукчиевъ, г-жа Султана Каули и г-ца Лилия Атанасова.

Г-нъ Т. Добревъ бѣше незамѣнимъ въ ролята на стария чифликчия — бай Николаки, като съ вещата си игра и добре разбрана роля подчерта, че има една дббра и оформена артистическа школовка. Покрай него играха сполучливо и добре и останалитѣ участвуващи.

Следъ привършване на програмата тържеството продължи съ танци и хора до

Италия мобилизира!

900.000 души подъ знамената

Отъ Парижъ съобщаватъ, че Италия въ най-скоро време ще объяви частична мобилизация. Целта на тая маневра е необяснима. Въ европейскитѣ политически кръгове преобладава мнението, че италиянската мобилизация е продиктувана отъ важнитѣ събития отъ международенъ характеръ и идва да попълни кадритѣ на войската, следъ изпратенитѣ голѣми войсковы части въ Африка. Нѣкои държави-приятелки на Италия дори манифестирали своята загриженостъ, какво, въ момента когато Европа е изправена предъ изненадващи събития, Италия праща войски въ Африка.

Следъ обявената мобилизация Италия ще има подъ знамената 900.000 войници.

6 ч. сутринята.

Отъ картината и преживяването на такова едно тържество на всѣки става леко и весело на душата, още повече, ако знае, че въ сжщия той дворъ и въ сжщото училище живѣлъ е, страдалъ и се е борилъ за насъ Хр. Ботевъ и много други родолюбиви български отъ историята на тежкото и мрачно, но по-славно отъ настоящето ни, наше минало.

Д. П. Ц.

Наши бележки

ЕДИНЪ ПРОРОКЪ

По случай празнуване паметта на поета-революционеръ Христо Ботевъ. спомваме си едно негово прозрение, изказано съ горещината на възмущението, което му е вдъхвала и тогавашната бурна епоха на нашето възраждане.

„Банкеритѣ говорятъ и работятъ за националната кауза само тогава, когато могатъ да я натоварятъ съ по-голѣми лихви, или въ името на нея могатъ отъ нѣкъде да принадлежатъ нѣщо или дори нѣщичко къмъ банковия си капиталъ.

Народъ, който оставя сждбинитѣ му да бждатъ ржководени отъ подобни патриоти, е само народъ за робъ!“

Какъ пророчески е прозрялъ бъдещето великия гений на предосвободителната епоха!..

ГОСПОДЪ ЩЕ МУ ПРОСТИ ЛИ?

Въ Браила има единъ богаташъ, именовашъ се Керчу. Този приятель е синъ на чистокръвни българини, нѣвга голѣми радолубци. Законната му съпруга Анна е сжщо българка.

Самия той, обаче, забравилъ, че се казва не Герчу, а Керчевъ и хули българирѣ повече и отъ най-заклетитѣ имъ врагове.

Добрый българинъ-баща му-е оставилъ голѣмо благосъстояние и г. Керчу по-настоящемъ прави голѣми благодеяния: строи църкви, въздига, дори цѣли села, които носятъ изкълченото му име, а за да опровергае

мълвата, която се носи за народностния му произходъ, помага на всички културни общества въ града: гръцкото, арменското, еврейското, само на българското (въ което баща му нѣвга е билъ настоятель!) не дава счупена пара!..

Нѣвга Христосъ шепнѣше отъ кръста: „Господи, прости имъ, защото тѣ не знаятъ какво вършатъ!..“

На този хубосникъ ще прости ли Господъ?..

ЗА ЕДНО КАФЕ ...

Когато нѣкой иска да подчертае своето или на други безпаричие казва: „До тамъ стигнахме, че нѣма пари за едно кафе!..“

Едно кафе струва 3, най-малко 2 лей.

Защо никой не се сети да каже, че „нѣма пари дори за единъ вестникъ“, който струва пакъ толкова?

Нима кафето е по-полезно отъ вестника?

Ние знаемъ, нашия българинъ ще каже: „отъ кафето все ще се разбере нѣщо, а отъ вестника!..“

За проданъ

една кжша съ 3 стаи, кухня, салонъ и сонинъ шапронъ за дърва. Находяща се на ул. „И. Г. Дука“ № 6 (срещу Бълг. Част. Девическа гимназия) Базарджикъ.

Спорнзуление Редакцията

Продава се

около 1500 кв. м. праздно мѣсто въ лозята „Гази Баба“.

Справка редакцията

на и тя що е мжка и страшно били, когато оснатъ до горѣшно любящо сърдце. Тѣй се е издвѣлвалъ той и колко, колко силни ноци е прекарвалъ денъ? Ехъ, салъ черната и хилядитѣ звезди по неговата

Ще идешъ, Анке, въ да, че те оставятъ сама... Мълчи!.. Ще ида да... Това ти искашъ! Ехъ, да можешъ да си!

Анка си отри съзлитѣ и го едена въ очитѣ. Това бѣ дерноризо. Но ти, Динко, истина ли си? Най-искрено! Като че ли почвата чезитъ подъ нозетѣ й. Ти, н е

вървеше на ушитѣ си. Заплака и бавно се отдалечи. И не се обърна. Но следъ малко чу стжпкитѣ на Динко. Той я настигна и тръгна подире й безъ да продума. Тя хленчеше, той мълчеше. Но когато се приближиха до вратника, Динко я грабна, подигна я на ржце и изчезна въ тъмнината...

Край залесената ограда, въ гжстака, се разнесе шепотъ и въздържанъ смѣхъ. Сребриститѣ лжчи на пълната луна трептѣха по листата на дърветата, които омърлушени, свели клоне, каточе ли не смѣха да мърдатъ листа.

Отдавна надъ селото царуваше тихата лунна ноцъ, отдавна всичко спѣше.

Я. Калшакренски

„PAZA DE NOAPTE“ S. A. R.
„НОЩНА СТРАЖА“

Sucursala (клонъ) — СИЛИСТРА
Д-вото „PAZA DE ИОАРТЕ“ авторизирано отъ М-вото на вътрешнитѣ работи съ адресъ № 19.810 923 год.

Съобщава, че слага на разположение срещу минимални месечни вноски СИЛНО ВЪОРЪЖЕНА униформена стража противъ обири и други посегателства на: ДЮКЯНИ, банки, фабрики, депозити, сгради, Кжщи и лозя, на които слага контролни часовници, като има право да арестува и предава на властитѣ заловенитѣ отъ нейнитѣ органи злосторници.

Представитель за гр. Силистра и Дуросторски окръгъ
ПЕТЪРЪ П. АРМУТЛИЙСКИ
Ул. „Генералъ Кулчеръ 18 — Силистра

Генералъ Гьорингъ

и неговото гостуване въ София

(Специална кореспонденция на „Добр. гласъ“)

София — Завчера, 11 часа сутринята пруският м-ръ председател и райхминистър на въздухоплаването, генералъ Гьорингъ, придруженъ отъ адютанта си майоръ Конрадъ, н-къ протокола г. Стоиловъ и аташирания къмъ особата му летецъ г. Пейчевъ, напусна хотелъ „България“ и по ул. „Славянска“ се отправи за министерския съветъ, кждето го очакваше м-ръ председателътъ, г. А. Тошевъ.

Генералъ Гьорингъ отиде въ м-ския съветъ съ автомобил на германската легация, въ който, освенъ него, бѣ и началникъ протокола, г. Стоиловъ. Предъ автомобил на г. Гьорингъ вървѣше единъ автомобилъ съ цивилни полицаи, а отъ страни и малко назадъ — на мотоциклети двама полицаи въ каски. Следъ автомобил на пруския м-ръ председател следваше другъ автомобилъ съ майоръ Конрадъ и летеца Пейчевъ.

Г-нъ Гьорингъ остана при м-ръ председателя въ м-ския съветъ 30 минути.

Въ 11 ч. 30 м. автомобилътъ потеглиха съ сжщия редъ по ул. „Раковски“ и „Ц. Освободител“ за външното м-во, кждето г. Гьорингъ направи посещение, въ продължение на 15 м., на м-ра на външ. работи г. д-ръ Кьосеивановъ.

Кортежътъ следъ това презъ пл. „Ал. Невски“, ул. „Московска“, пл. „Александъръ I“, задъ двореца и „Ц. Освободител“ се отправи въ м-вото на войната. Тукъ г. Гьорингъ направи посещение на воен. м-ръ г. генералъ Цаневъ, което продължи пакъ около 15 м. и заедно съ придружаващия го лица се отправи за м-

вото на желѣзницигъ, за да посети и м-ръ Т. Кожухаровъ.

До 12 ч. и 30 мин. посещенията на г. Гьорингъ се приключиха и той замина съ съпругата си г-жа Еми Зонеманъ за двореца Враня, кждето Н. В. Царя даде обѣдъ въ тяхна честь.

На обѣда въ двореца Враня присѣдстваха освенъ гоститѣ и придружаващия ги лица, още и членове на германската легация, начело съ пълн. м-ръ д-ръ Рюмелинъ, НВ князь Кирилъ, отъ царската свита — ген. Пановъ и д-ръ Ханджиевъ, както и м-ръ председателътъ, г. А. Тошевъ.

Снощи въ салонигъ на германското училище бѣ устроенъ въ честь на гоститѣ голѣмъ приемъ отъ германската колония въ София.

На този приемъ присѣдстваха: г-жа и г. Гьорингъ, придружаващия ги лица, германския пълн. м-ръ д-ръ Рюмелинъ, персоналтътъ на герм. легация и членове на германската колония.

Презъ време на приема бѣ изпълнена интересна програма отъ възпитаницитѣ на училището.

Тази сутринъ гоститѣ си заминаватъ.

Гьорингъ доволенъ отъ приема въ България

М-рътъ на желѣзницигъ г. Т. Кожухаровъ, запитанъ за впечатленията му отъ посещението на генер. Гьорингъ въ Божурище каза:

— Посещението бѣ много сърдечно. Гоститѣ и придружаващия ги лица бѣха живо акламирани. Очевидно, г. Гьорингъ бѣ много доволенъ.

Катастрофални бедствия надъ България

307 милиона лева загуби отъ градушката въ пострадалитѣ мѣста

СОФИЯ — И настоящата година България не бѣ пощадена отъ природнитѣ бедствия, които се разразиха съ стихийенъ ураганъ въ много мѣста изъ царството.

Загубитѣ отъ градушката въ врачанска, фердинанска и бѣло-славянска околии се изчисляватъ на 307 милиона лева.

Въ тия пострадали околии, дето е раздадено се-

ме за посѣвъ, картината е като презъ м. априль: населението е плъзнало по нивитѣ да оре и засѣва отново.

Въ южна България, главно бургазко и ст.-загорско, е настѣпила суша. На мѣста сушата владѣе отъ 20 дни. Тукъ-тамъ се е появила ржда.

Розитѣ въ розовата до-

ФРАНЦУСКАТА преса за посещението на г. Гьорингъ въ София

Коментирайки посещението на пруския м-ръ, г. Гьорингъ, въ София, французската преса съобщава: — „Нито една тайна политическа конвенция, нито една тайна конвенция за въоръжения не е могло да се склучи между Германия и България, освенъ това, че генералъ Гьорингъ билъ увѣренъ, че България нѣма да се присъедини къмъ Балканския пактъ, а ще установи трайни връзки съ Германия“.

Новата политическа ориентировка на Италия

Италия не по-малко отъ Германия занимава свѣтовното мнение. Напоследъкъ печатътъ сериозно изтъква, че Италия явно и решително клони къмъ една нова политическа ориентировка относно международното политическо положение. Не само — подчертаватъ вестницатѣ — новата италиянска политика е явна за политическия свѣтъ, но тя задава сериозни запитания въ международнитѣ кръгове.

Търговскитѣ отношения между Ромъния и Русия

Букурещъ — Завчера сутринята въ министерството на търговията и индустрията се състоя една продължителна конференция между г. г. министра на търговията, Манолеску-Струнга и пълномощния съветски м-ръ въ Букурещъ Островски, относно установяването на програмата за подновяване търговскитѣ отношения между Ромъния и Русия.

Идущата седмица една специална комисия ще опредѣли всички подробности.

лина, следствие затоплянето бързо цвятятъ. Времето за беридба, обаче, е неблагоприятно, понеже вѣтърътъ и сушата ставатъ причина етернитѣ масла да се изпаряватъ, поради което реколтата ще бѣде голѣма, но качествено слаба.

Едно самоубийство

Силистра — На 27 т. м. въ 10 ч. сутринята се само-застреля лицето Августинъ Вичевъ, 48 годишенъ.

А. Вичевъ е бившъ жителъ на Силистра, но поради редица престѣпления и кражби напоследъкъ живѣлъ повече въ Букурещъ и други голѣми градове.

Отъ десетина дни бѣше се завърналъ въ града, като гостенинъ на сестра си и когато на 27 т. м. билъ повиканъ отъ полицейскитѣ органи за нѣкаква справка и провѣрка на документитѣ му, той за единъ моментъ се отдѣлил отъ полицаитѣ и съ 5 вистрела се самоубилъ.

Смъртта последвала моментално.

Предполага се, че Августинъ Вичевъ е билъ единъ отъ авторитѣ на кражбата извършена преди нѣколко дни въ магазина на Маринъ Торневъ.

На него се преписватъ много и най-разнообразни престѣпления. Така напримеръ, въ 1913 г. когато ромънскитѣ войски се отегляха отъ вжтрешността и а България, Августинъ Вичевъ

снабденъ съ паспортъ документи, обикаля стренскитѣ села като вѣнъ секретаръ на мин. кевъ и обира всички бирници и секретарь-бирници на силистренскитѣ общини.

Билъ хванатъ, но отъ ле освободенъ. Сетне налъ въ вжтрешността Ромъния. Той е нападна една вечеръ дома на шия министъръ, генералъ Мързеску и задигналъ голѣми суми и скжпоцености.

Полицията пази за пълна тайна около притѣ за самоубийството като смѣта, че трѣбва е замѣсенъ въ нѣкоя гома афера отъ междуду-денъ характеръ.

* * *

Въ недѣля 2 юний следва да се закрие тралния сезонъ. По случай българската театръ на трупа, благотв. д-с „Добродетелка“ усни готви пиесата „Свадба на Кречински“ отъ Гого. Следва гражданство както винаги и тоя да се притече масово.

Една кървава семейна драма

Покъртителни сцени

Болградъ — Близо до гр. Комратъ, въ голѣмото българско село Валя Пържей Ноа, се разигра една покъртителна семейна драма, която раздруса отъ основи спокойствието на мирнитѣ селяни и произведе потресно впечатление. Това село брой около 5000 жители, отъ които 75 на сто сж българи, занимаващи се съ земедѣлие — почти всички хора заможни. Българитѣ отъ това село, както и на вредъ изъ Бесарабия, строго се придържатъ о старитѣ обичаи. Тѣй напр. едно семейство колкото да е многобройно, жененитѣ синове не се отдѣлятъ, а оставатъ въ двора на баща си, комуто безропотно работятъ.

Тѣй е било въ богатото семейство на Аврамъ Богдановъ, който ималъ 4 деца. Най-голѣмиятъ му синъ Ефтимъ Богдановъ, жененъ съ 3 деца, билъ гледанъ съ не добро око отъ старитѣ, тѣй като той обичалъ повече да пие и гуляи, отколкото да работи. По тая причина Ефтимъ ненавиждалъ братята си, които се радвали на благоволенieto на старитѣ. Ефтимъ намислил да си отмжсти — съ брадва убива баща си, следъ

това се качва на ерконь и бѣга, но по среща братъ си Аврамъ жена си, идещи съ каруца. Той ги спира и двамата бива на мѣсто. Следъ залавя и бѣгащото имъ ужасъ момиченце и съдинъ ударъ му раздробява главата.

Следъ това страшно кърваво отмжщение, обениятъ Ефтимъ се самубѣсва.

Невиннитѣ жертви погребани въ единъ гробъ. Съ хиляди селяни отъ село и околнитѣ сж придойдоха на тѣжко погребение.

Тая покъртителна семейна драма покрусилъ всички българи отъ Бесарабия остави незаличимо саяващо впечатление.

Продавамъ

една дама, съ 800 кв. м. находяща се въ гр. чикъ. Споразумение

Реджепъ Самъ — Балчикъ

БОТА НА МАЛЦИНСТВОТА

Югославянското малцинство отъ Австрия

на доста голяма южни славяни живят в днешна Австрия, главно в областта Черв. Живят като малцинства — скучно, под чужда последно време, в близост изъ Австрия, председателя Шуш в своята реч в Шурбург за югославянското малцинство е казал: „Вамъ ржка на всички говорящи славянски не останали върни правата“.

В този случай, за да се постигнат върността къмъ държавата, сж им предъ г-нь Шуш представители отъ селски и стопански дружини. Възвъзможна на своя върност тѣ предложи свои искания, а то: да се позволи всички славяни да пишеца и мѣ на азбука, майезикъ, да бжде извъ областния тѣ съ-

ветъ единъ славянинъ и въ общинскитѣ съвети да бжде представено тѣхното малцинство пропорционално съ населението.

М-ръ председателя, разбира се, се е съгласилъ на предложението на делегацията и е наредилъ да бждатъ изпълнени всички тѣхни искания.

Ето какъ разбиратъ да защитаватъ интереситѣ си другитѣ народности малцинства. А ние българското малцинство отъ Ромъния вървимъ по стария пѣтъ — не ни искатъ, нѣма да отидемъ, или пѣкъ ако една делегация отиде нѣкъде, ще се намърятъ български да оспорятъ нейното представителство. Така си е било. Жалко, но фактъ!

Най-последно трѣбва да се вразумимъ, да оставимъ еснафщинитѣ и простащинитѣ на една страна и поведемъ борбата на българщината тѣ както подобава и достойно защитаваме произхода си, тѣ както сж го защитавали и пазили нашитѣ прадыди отъ стотици години.

Бури и градъ

унищожаватъ посѣвитѣ

Отъ Букурещъ съобщаватъ, че въ Банатъ се развилнели стихийни бури, придружени съ градъ. Въ нѣколко общини, като Вериашъ, Кефтелъ, Перияшъ, Барагъзъ и др. бурята била толкова силна, че изтрѣгнала отъ корени голѣми вѣковни дървета. На много къщи покривитѣ били задигнати. Въ по-голямата си частъ посѣвитѣ и градинитѣ били опустошени. Градушката убила много животни и много селяни, намиращи се на полето, били ранени.

Сжщо тѣй, лозарската област отъ Прахова била унищожена отъ градъ. Пострадалото население било въ паника. Загубитѣ, нанесени отъ бурята и града, били несмѣтни.

Предъ новата реколта

Сведенията, които получаваме отъ нѣколко дни отъ разнитѣ села въ окръга, говорятъ че обещаващата до преди седмица-две богата реколта е сериозно застрашена отъ сушата. Въ шаблоенско дори се изчислява, че единъ голѣмъ процентъ отъ посѣвитѣ сж компроментирани вече. Положението е доста загрижено. Надеждата на земедѣлца е помрачена. Ако не ваятъ благоприятни напойтелни дъждове, вѣроятнo е да имаме още една бедствена земедѣлска година, която този пѣтъ, окончателно ще наложи печата на мизерията.

Барометърътъ понастоящемъ не показва никакви атмосферни промѣни.

Дѣлото по марсилския атентатъ

Отъ Парижъ съобщаватъ, че бившиятъ французски прѣвъ м-ръ, г. Полъ Бонкуръ, съ връщането си отъ Бѣлградъ, кждето билъ на ауденция при Н. В. Мария Югославянска, отишълъ веднага при сждебния следователъ въ Марсилия, за да се интересува отъ хода на дѣлото по убийството на югославянския кралъ. Закъснението за разглеждането на дѣлото се дължало на редицата формалности отъ дипломатически характеръ. Следъ привършването на следствието, дѣлото веднага щѣло да се разглежда.

Г-нь П. Бонкуръ е адвокатъ на югославянската кралица.

Христо Ботевъ

На бждни вечеръ, 1847 г. тогазъ, когато християнския свѣтъ се готвялъ да празнува раждането на Богочовѣка, въ къщата на даскалъ Ботю Петковъ отъ Калоферъ изпищява за прѣвъ пѣтъ гласа на месията на българския народъ. Отрочето дошло съ името си Христо.

Отначало Христо се училъ при баща си, на 17 год. го изпратили въ Русия [Одеса] откъдето се завръща отново въ Калоферъ следъ 3 години. Но не понесълъ робията бурливия му духъ и следъ 5—6 месеца подема пѣтъ наново за Русия, напускайки окончателно Калоферъ.

Отива въ Одеса, постъпва въ Университета презъ 1867 година, но и тукъ не го свѣртва дълго и отива въ Букурещъ, а после въ Браила и Галацъ.

Въ Браила започва писателската и обществена дейност на Ботева, който основава тукъ в. „Дума на българскитѣ емигранти“ Презъ зимата на 1872 и 73 г. Каравеловъ повиква Ботева въ Букурещъ и за-

почватъ заедно редактирането на в. „Независимостъ“ Ботевъ урежда и хумористичния в. „Будилникъ“.

Въ 1874 г. той основава в. „Знаме“, което става трибуна на бунтаритѣ. Въ 1875 г. заедно съ Стамболтъ издава Сборникъ стихове

Презъ това време Ботевъ е развивалъ усилен обществена и революционна дейност, билъ е членъ и въ двата централни революционни комитета отъ Букурещъ, подържалъ постоянни връзки съ поробена България и е билъ душата на хъшовската емиграция.

Презъ пролѣтъта на 1876 г. той организира чета и превземайки парахода „Радецки“ преминава на българския брѣгъ.

Тукъ, обаче, започватъ разочарования на Ботева: вмѣсто да бжде посрещнатъ и подкрепенъ отъ братъ — робъ, той бива предаденъ въ Вратчанския Балканъ, въ мѣстността Вола.

И на Милинъ Камъкъ, единъ турски куршумъ пронизва гениалното чело на най-великия българинъ.

с. ШАБЛА

Физическото възпитание на младежъта

Отраднo впечатление прави инициативата за физическото възпитание на младежъта въ селото ни. Младежи отъ 15—18 години всѣка недѣля се обучаватъ на полезни гимнастически упражнения. Заслужава похвала ръководителътъ имъ г. Викторъ Давицою, учителъ и запасенъ офицеръ, който полага особени грижи и старания. Освенъ свободнитѣ упражнения, се изнасятъ и сценки съ добре подготвени гимнастически игри.

Културниятъ кръжокъ

Отъ нѣколко време културния кръжокъ въ селото ни има радио-апаратъ, поставенъ въ помещението на д-ството. Сега се посещава добре, тѣй като има да се слушатъ много полезни и интересни съобщения отъ всѣкъде и главно отъ Букурещъ.

Сушата

Следствие продължителната суша посевитѣ се намиратъ въ окаяно състояние. Ако не паднатъ въ скоро време благодатни дъждове, единъ грамаденъ процентъ отъ реколтата ще бжде смѣтнатъ за загубенъ. Зимницата и царевичата вдѣхватъ малка надежда.

Нуждата отъ влага сжщо тѣй силно се чувствува и въ околнитѣ села.

Редъ въ селото

Настоящата година въ селото ни цари спокойствие и миръ. Волноститѣ, инцидентитѣ, които тѣй зле бѣха се стоварили върху всички, изчезнаха. Спокойствието радва всички.

Не напушайте, братя, бащинитѣ си огнища! Не се лъжете, че ще намърите щастие въ чужда земя!

ХР. БОТЙОВЪ 19 VI 1875 в. „Знаме“ г. I бр. 19

СЕЛНА ХРОНИКА

Апела по облаганията отхвърлени

30 май т. г. предъ Карпатския окръженъ съдъ се разгледаха петдесетъ апели, заведени отъ д-сти отъ селата въ окръгъ противъ несправедливитѣ и прѣкомѣрния облагания, съ които сж атаковарени отъ специалнитѣ данъчни комисии по всички дѣла сж произнесе еднакво, а именно: жалва сж пропуснали да се въ апелативната инстанция, която да апела [въ слушателския окръгъ отъ Базарджикъ] и това опущение наречдане на заповѣдъта отъ апелативната инстанция бѣха отхвърлени първоначалнитѣ несправедливи и прекалени

облагания, наложени отъ данъчнитѣ комисии, влизатъ въ сила.

Поради небръжността и невежеството на тия, които сж написали жалбитѣ (адвокатски секретарчета, мисити и разни нехранимайковци, които залъгватъ нашитѣ селяни) десетки земедѣлци въ тая страшна криза ще плащатъ стотици хиляди левовече, отколкото би трѣбвало.

Нека нашитѣ селяни си взематъ добра бележка отъ тѣзи случаи и да не се повече отправятъ къмъ „услугитѣ“ на подобни невежи!

Чети в-къ

„Добруджански“ гласъ

ОБЩИНСКИ РАБОТИ

Постройката на стадионъ

Следъ редицата поправки на градските улици, общинските власти сж имали добрата и похвална инициатива, както съобщихме въ миналия брой, да построятъ общински стадионъ, кждето ще се играе футболъ, тенисъ, ще се произвеждатъ конни надбъгвания и много разни спортни игри.

Знае се, че до сега имахме едно футболно игрище, благодарение на сп. д-ство „Глория“. Тамъ се играеше футболъ, ставаха понѣкога забавителни игри, кждето гражданството, лишено отъ други развлечения, отиваше да погледа. Отношенията на спортните дружества напоследъкъ се бѣха доста изострили. Оспорваше се първенството на едно или друго дружество, а най-вече всички заядкн се хвърлиха на основателя на Базарджикския спортъ, д-ство „Глория“. Притиснати отъ всички страни — необходимостта отъ теренъ, злоезичието, кредиторитѣ и най-после непризнателността на насъ, базарджикските граждани, глориянци дигнаха оградата и игрището. Ето вече м. май изтече, а вградала ни нито единъ мачъ, когато друга година сме имали до това време десетки мачове. Именно това накара рж-

ководителитѣ на десетината сп. д-ства да се разтревожатъ малко и да признаятъ заслугитѣ на глориянци, но напразно. Намиратъ се предъ свършения фактъ — безъ игрище, безъ футболъ и безъ всѣкакви спортни навченки.

Енергичниятъ кметъ, г. Д. Попеску, който всѣчески се труди да задоволи желанията на гражданството, по настояването и на нѣколко други граждани се притичва и тукъ на помощъ. Отлуцатъ се отъ общината 50.000 лей, събиратъ се отъ любителитѣ на спорта суми и попълнени съ една почетна сума отъ Федерацията отъ Букурещъ ще се съгради между Варненското шосе и лозята „Гази Баба“ стадионъ за упражняване на всички спортни отрасли. Инициативата е по-вече отъ похвална и заслужава любителитѣ на спорта, па и гражданството да дадатъ лентата си за това грандиозно начинание, което споредъ думитѣ на члена отъ комисията, г. К. Сапунджиевъ, ще бжде единъ отъ първитѣ въ Ромъния.

Пожелаваме ползотворна, честна, но и бърза работа на инициаторитѣ.

СКЮ.-Д.

— Пжтници-колари с е оплакватъ, че по шосето Базарджикъ — Балчикъ били принудени да каратъ каруцитѣ си по настлания и неотъпканъ чакълъ, по който трудно се движели дори каруци съ силни коне. Имало е и бити каруцари, които се оплакали на постовия шефъ отъ с. Чаирлъ-гьолъ. Случаятъ поднасяме до знанието на отговорнитѣ власти.

— Отъ нѣколко дни и чешмата на ул. „Владъ Цепешъ“ е съвсемъ изоставена. Чучуртъ ѝ е падналъ и водата се разлива. Самата чешма е на срутване. Гражданитѣ се оплакватъ.

— Презъ последнитѣ дни въ града се продава долнокачественъ хлѣбъ. Граждани ни молятъ по тоя начинъ да обърнемъ внимание на отговорнитѣ фактори.

— По долината, въ мѣстността „Гази Баба“, кждето става най-голѣмото движение, се намиратъ нѣколко изоставени кладенци, приравнени съ земята. Особено ношно време опасността е голѣма да не падне въ тѣхъ нѣкой проходящъ. Ето защо, респективнитѣ общински власти трѣбва да взематъ нужнитѣ мѣрки.

ПРИ ЗЕМЕДЕЛСКИЯ СИНДИКАТЪ

ще намѣрите за проданъ всички инструменти за преработване на млѣкото, а именно:

СЕПАРАТОРИ, БУТИЛКИ, БИДОНИ

и пр. пр., също и реномираната марка СИРИЩЕ, ХАГА и ДАНИЯ. Всички апарати и прибори сж марка „ДАНЕМАРКА“, конкуриращи както по конструкция, тъй и цена почти всички останали марки.

Строители!

ВЗЕМЕТЕ СИ БЕЛЕЖКА, че магазина ми, находящъ се въ гр. Базарджикъ — Шадрфанския площадъ, е най-добре асортиранъ въ града ни и че винаги ще намѣрите при **ЦЕНИ**

Конкурентни циментъ, бетонно желѣзо, гвоздеи всички голѣмини, тель черна и галванизирана, ламарина черна и галванизирана, цинкъ, чугунени и желѣзни трѣби за водна и други канализации, клозети, безиръ, бои блажни и постни, бравди ментешета и др. др.

Съ поздравъ,
АНГЕЛЪ ГОСПОДИНОВЪ

Д-ръ Т. С. ХАНДЖИЕВЪ

Ул. „Пр. Иляна“ № 1 (Шалѣрфана)
— БАЗАРДЖИКЪ —
Приема болни по **ВЪТРЕШНИ, ДЕТСКИ И ВЕНЕРИЧЕСКИ БОЛЕСТИ**
Консултация 8—12 3—7

„ВЪСТЪ“

— Въ дена на Ботева редакцията на „Добруджански гласъ“ отправя горещъ призивъ къмъ всички възрастни българи, които знаятъ да пишатъ и четатъ български да отдѣлятъ малко време и запознаятъ съ българското четмо и писмо своитѣ малолѣтни братчета, сестричета, близки и познати.

По този начинъ ще изпълнятъ единъ свещенъ дългъ, а най-голѣмото възнаграждение за положения малкъ трудъ ще е горещата привързаностъ на подрасващитѣ българчета.

— Продажителна суша задава голѣми опасения на земеделцитѣ.

— Въ с. Гявуръ-суючукъ, Каварненско, туберкулозата е рзела широки размѣри. Необходима е своевременна и сериозна лѣкарска помощъ.

— Отъ много села ни

се съобщаватъ за зачестилитѣ се кражби. Преди нѣколко дни въ с. Меше-Махле отъ много кжши и дворове били откраднати разни пособия, домашни животни, вълна и пр. пр. Селскитѣ власти трѣбва да обърнатъ по-вече внимание за отстранението на това зло.

— Гражданскитѣ ищци по дѣлото за погромитѣ въ с. Конакъ сж получили призовки отъ Констанцения апелативенъ сждъ, че разглеждането му е насрочено за 2 юний т. г.

Тази дата е недѣленъ день. Въ празникъ сждебитѣ инстанции не разглеждатъ дѣла.

На какво се дължи опредѣлянето на тази дата?

— При отвличането на девойката Гиргинка Байчева отъ с. Екисчя, за който случай говорихме въ миналия брой, не е имало никаква престрелка.

ЗА ЧАЙ
КАФЕ, ПАСТИ,
АПЕРАТИВИ
ИСКАЙТЕ:

COMENZILE A SE ADRESA
ЗА ПОРЖЧКИ ОТНЕСЕТЕ СЕ

M. P. GULELIS
Constanta Str. „Vasile Lupu“ 43

Кирилъ Сапунджиевъ

— Ct. vram. B. N. R. № 28
— Ct. CEC POSTAL № 57.016

— ТЕЛЕФОНЪ
— ТЕЛЕГРАМИ | K. SAPUNGIF

ГЛАВЕНЪ ПРЕДСТАВИТЕЛЪ
НА
„АГРИКОЛА - ФОНЧИЕРА“
— БУКУРЕЩЪ —

АУТОРИЗИРАНА КОЛЕКТУРА
НА
Държавната Лотария

Застраховки противъ:

Пожаръ, градобитнина
животъ транспортъ и пр.

Търговски представителства

КУПУВА и продава всички държавни облигации, ценни книжа, купони, данъчни бонове и др. — по официаленъ курсъ.